

Bilag 1.**Direktoratet
for Sygekassevæsenet.**

København, den 24. Septbr. 1929.

Til Socialministeriet.

Under Henviſning til, at Socialministeriet har under Forberedelse et Lovforslag om Socialforsikring, omfattende Syge- og Invalideforsikring samt Aldersrente, har det høje Ministerium i Skrivelser af 4. og 12. d. M. begært en Udtalelse fra Sygekassenævnet over følgende Spørgsmaal:

1) ad Sygekasseloven af 19. April 1929 § 6, Stk. 1—2. Ministeriet paataenker at foreslaa de nævnte Lovbestemmelser om, hvilke Personer, der kan optages i de anerkendte Sygekasser, affattet som Sygekasseloven af 20. Juli 1921 § 6, Stk. 1—2, dog at de nugældende Regler om forældreløse Børns Ret til Optagelse bevares.

2) ad Lovens § 13. Forsaavidt der ved Forhandling mellem Socialministeriet og Finansministeriet skulde vise sig Mulighed for at forhøje det ved Sygekasseloven af 14. Juli 1927 § 13 nedsatte Statstilskud, udbeder Ministeriet sig en Erklæring om, hvorvidt Nævnet vil anse det for mest ønskeligt, at det aarlige Tilskud af 2 Kr. for hver Person, der ved Aarets Udgang staar som ubemidlet nydende Medlem af Sygekassen, forhøjes, eller at Bestemmelsen, hvorefter Tilskudet til Sygekasseudgifter til Lægehjælp ikke maa overstige 2,4 Mill. Kr., ændres.

3) ad Lovens § 19. Ministeriet er sindet at foreslaa følgende Bestemmelse: $\frac{3}{4}$ af Betalingen af Insulin til Sukkersygepatienter og Leverpræparater til Patienter, der lider af farlige Blodsygdomme, skal ydes af de anerkendte Sygekasser under Forudsætning af, at Lægen erklærer, at Anvendelsen af disse Præparater er nødvendig. Socialministeren kan efter Indstilling af Sundhedsstyrelsen fastsætte, at Kasserne skal yde $\frac{3}{4}$ af Betalingen af andre livsvigtige Præparater.

Staten godtgør Kasserne deres Udgifter til disse særlige Medicinydelser.

4) ad Lovens § 19, Pkt. 3. Ministeriet har under Overvejelse, om det under Hensyn til Pengenes nuværende Købeevne ikke maa anses for nødvendigt at foretage en Forandring med Hensyn til den i nævnte Lovbestemmelse fastsatte Grænse af 40 Øre som Minimum for den daglige Pengehjælp til nydende Medlemmer, hvilken Grænse har været uændret siden Sygekasseloven af 12. April 1892.

5) ad Lovens § 22, Stk. 1, Nr. 7, jfr. § 20, Stk. 2. Ministeriet har overvejet, hvorvidt der maatte være Anledning til at lade den i den nugældende Sygekasselovs § 22, Stk. 1, Nr. 7 indeholdte Bestemmelse, ifølge hvilken det i en Sygekasses Vedtægt kan fastsættes, at der ikke ydes Pengehjælp for en Sygdom, der ikke varer ud over 7 Dage, udgaa, saaledes at den i den nugældende Lovs § 20, Stk. 2, fastsatte Bestemmelse, hvorefter der ikke ydes Pengehjælp for nogen Sygdom, der kun varer i 3 Dage, kommer til Anvendelse i alle Sygekasser.

6) ad Lovens § 34, Stk. 1. Under Hensyn til, at de statskontrollerede Sygeforeninger (Fortsættelseskasserne) i Medfør af Sygekasselovens § 34, Stk. 1, skal ledes i Forbindelse med en Sammenslutning af anerkendte Sygekasser, udbeder Ministeriet sig en Erklæring om, hvorvidt det ikke maatte anses ønskeligt at søge gennemført en Bestemmelse om, at der i Foreningens Bestyrelse, der efter den nævnte Paragrafs Stk. 3 skal vælges af dens Medlemmer, indtræder 2 Repræsentanter for den